

Nieuwsbrief 77

Fam. ds. M.L. Dekker - Maarten & Marita

dekkernazareth@gmail.com

POB 2156

Nof haGalil 1751508

ISRAEL

14 Oktober 2023

Update 2

'Doe wel bij Sion naar Uw
welbehagen'

Shalom lieve vrienden,

Waar te beginnen met een update? Ons hoofd duizelt! Maar is het dan niet het beste om te beginnen met de bede die al deze jaren al boven onze nieuwsbrief staat: Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen. Wat is deze bede juist nu toepasselijk! Heere, doe wel bij Sion!!! Zoveel haat wordt over Israël uitgestort! Niet alleen door de gruwelen van de Hamas. Maar ook door alle pro-Palestijnse groeperingen, die zo verblind zijn dat ze niet eens meer logisch kunnen denken!

Gruwelen van de Hamas

Wat er gebeurd is die zwarte zaterdag, is te gruwelijk voor woorden. We hoorden dingen waarvan we zeiden: Dat kan niet. Zou dat echt zo zijn? Hebben ze dat echt gedaan?

Maar dan werden even later door Israëlische vrienden, zowel Joodse als Arabische, foto's doorgestuurd, die we liever niet hadden willen zien. Dit blijft op je netvlies staan! Vermoorde kinderen, totaal verkoolde lijken, die er bijna uitzagen als kunstwerken, alsof ze van zwartgeschilderd papier-maché gemaakt waren. Vrolijke familiefoto's van hele gezinnen, die nu uitgemoord zijn. Kibboets Be'eri, waar de lampen in de keukens tot nu toe branden. Moeders waren ontbijt aan het klaarmaken toen de sirenes gingen. Pakken melk staan nog op het aanrecht. Schooltassen hangen aan de kapstok. Autodeuren staan nog steeds open omdat mensen probeerden te vluchten. Meer dan 120 mensen vermoord in één kibboets. En velen ontvoerd!

En dan de ontvoerde mensen uit andere plaatsen. Bejaarden, moeders met kleine kinderen, kinderen waarvan de ouders voor hun ogen gedood werden en die meegevoerd zijn naar Gaza.

Een filmpje waarop je terroristen met kleine kinderen en baby's ziet lopen. Komen zulke baby's straks in moslimgezinnen terecht waar ze als moslim worden opgevoed? Worden die ooit teruggevonden?

Een jochie van een jaar of 7 dat eerst *Bishmillah* (in de naam van allah) moet zeggen voor hij mag drinken....

Een bejaarde vrouw, een Holocaustoverlevende, die in een golfkarretje in triomf door Gaza gereden wordt. Nu hoorde ik gisteren dat ze helemaal dement is en waarschijnlijk niet eens goed beseft wat er met haar gebeurd is. Ze glimlachte vriendelijk naar de terroristen...

Zelf heb ik (Marita) moeite met in slaap te vallen door 3 gezichten die ik telkens voor me zie: een mooi Joods meisje dat aan haar haren een auto ingesleurd wordt, mee naar Gaza. Dan denk ik: Ach meisje, wat gaan ze met je doen? En ken je de Heere niet? Dan sta je helemaal alleen. Dan heb je geen hoop! En dat andere meisje, dat op een brommer tussen 2 Hamasterroristen meegenomen wordt naar Gaza en haar vriend die lopend voortgeduwd wordt, ook op weg naar Gaza. Zouden zij het overleven? En al die anderen? Er schijnen al lijken van gijzelaars in noord-Gaza gevonden te zijn.

Arabische reacties

Zondagmorgen in de Arabische gemeente, waar Maarten die ochtend moest preken, werd er heel duidelijk gezegd dat dit satanisch was. Arabische christenen zijn er nu toch wel van overtuigd na afgelopen zaterdag. Maar ook sommige moslims beginnen dat nu in te zien. Een Arabische moslimjournaliste was zeer scherp. De Hamas is geen staat, maar een terreurorganisatie. Ook een Arabisch joch, een *influencer* die meer dan 21 miljoen volgers heeft op Facebook, is sinds zaterdag van gedachten veranderd. Hij noemde zichzelf altijd een *Palestinian-Israeli*, dus Palestijns eerst. Maar nu is hij een *Israeli-Palestinian*, dus eerst en voor al een Israëli! Ik zou nooit in Palestina willen leven onder een Palestijnse overheid! Ik heb één thuis, en dat is Israël! Daar woont mijn familie. Daar ben ik opgegroeid. Dat is het land waar ik wil leven. We waren erg beducht voor de reactie van de moslims in Nazareth. Er was door de Hamas een oproep gedaan aan alle moslims om vrijdag, dus gisteren, mee te doen aan geweld tegen Joden. We hebben als gemeente besloten om niet van het kerkgebouw in het Arabische Nazareth gebruik te maken. We wisten niet of er weer rellen zouden zijn, zoals bij andere oorlogen. We hebben dus weer alles klaar gezet in ons eigen huis, om 's avonds daar de dienst te houden.

Gelukkig bleef het rustig in Nazareth, maar 's middags werden we wel opgeschrikt door wat anders. Vanuit Gaza werden lage afstandsraketten afgevuurd op Galilea. Wij hoorden de explosie van één van hen, die werd uitgeschakeld door het Iron Dome afweergeschut.

We hebben toen besloten de dienst niet te houden. Maar zaterdagmiddag om 4 uur zaten we toch met zo'n 30 man bij elkaar in ons huis, een gebedsdienst. De mensen konden dan voor donker weer thuis zijn. Wat was het goed om zo bij elkaar te zitten, het Woord van God te bestuderen, samen te bidden en elkaar te bemoedigen.

Onwerkelijk

Deze week was zo onwerkelijk! Je weet dat het werkelijkheid is, maar het dringt niet goed tot je door. We waren in huis net de laatste hand aan de renovatie aan het leggen. De kapotte schuifpui was er helemaal uit, alleen het rolluik hing nog als bescherming. Ron was bezig de kamer te verven. Sommige muren hadden we nog nooit geverfd. En dan breekt er een oorlog uit! Stoppen met het werk was geen optie. De deuren waren er al uit. Die zouden maandag eringezet worden. Wat is het dan vreemd om de hele benedenverdieping overhoop te hebben en dat je met je huis bezig bent in oorlogstijd. Ons hoofd liep om.

Want tussendoor hebben we nog allerlei Nederlanders begeleid. De groepen van Guido de Bres bijvoorbeeld. We hadden zondag al de groep in Tiberias bezocht. De groep in Jeruzalem hebben we dringend aangeraden zo vlug mogelijk naar Tiberias te reizen. Die zaten aan de voet van de Olijfberg min of meer opgesloten in de Arabische wijk daar. Gelukkig konden ze vanuit Tiberias woensdag naar het vliegveld, om met een militair vliegtuig naar Nederland te vliegen. We hebben nog langs de weg met ze gebeden toen ze op weg naar het vliegveld waren.

Op maandagmorgen hoorden we dat er 2 Nederlandse vrijwilligsters in Adi Negev zaten, een gehandicaptendorp, midden in het oorlogsgebied. We hebben ze gelijk geschreven dat ze naar ons moesten komen. Ze wilden 's middags na hun dienst van alles gaan regelen. Nee, schreef ik, niet gaan werken, direct komen! Jullie zijn daar niet onmisbaar. Jullie moeten daar weg. Die zijn toen via Jeruzalem naar ons gekomen. Woensdag konden ze op het allerlaatste moment met de groep van Guido mee naar het vliegveld, toch nog met het regeringsvliegtuig mee. Wat een wonderlijke besturing van de Heere. Hun dorp was het enige dorp dat niet was aangevallen, omdat er veel Arabieren wonen en werken.

Een Nederlands gezin met 4 kinderen, die niet met het vliegtuig mee konden, hebben we aangeraden niet in Noord-Galilea te blijven, maar direct naar de grens van Jordanië te reizen bij Beth-Shean. Die was open. Alles pakken en direct vertrekken. Een jong echtpaar dat vrijwilligerswerk deed in Nazareth, hetzelfde aangeraden. Direct! Niet wachten!

Schuilkelder

Wat waren we blij dat ze allemaal veilig de grens over waren of met het vliegtuig mee, want 's avonds ging hier verschillende keren het luchtalarm af. Dan denk je gelijk: Het is begonnen. Drones vanuit Libanon! De Hezbollah gaat meedoen. Gelukkig bleek het later vals alarm. Nu had ik vorige week vrijdag de ingeving om de schuilkelder schoon te maken. Niet wetende dat de volgende dag een oorlog zou beginnen en we zelf op woensdag de schuilkelder nodig hadden. Beneden hadden we geen ontvangst voor onze telefoons, dus we wisten ook niet wat er aan de hand was. Maar na het 2e luchtalarm ben ik vlug naar boven gerend en heb ik de extensies van de wifi op de eerste en tweede etage uit de stopcontacten getrokken. Eentje neergezet boven aan de keldertrap, de andere in de schuilkelder en zo hadden we opeens ontvangst. De jongens belden gelijk heel ongerust. Dat begrijpen jullie wel. Maar Pieter heeft door zijn werk ervaring met veiligheidsprotocollen. Hij heeft in 10 minuten voor ons een lijst gemaakt met spullen die we moesten kopen voor in de schuilkelder en een lijst met wat we moesten doen en meenemen als we zouden moeten vluchten of evacueren. Gewoon heel praktisch. Achteraf bleek het vals alarm, maar dat wisten we op dat moment niet maar er zijn wel telkens kleine schermutselingen bij de grens met Libanon. Gaat de Hezbollah meedoen? Dan wordt het een grote oorlog. Dat zou niet alleen erg zijn voor ons, maar ook voor Libanon. Dat arme land lijdt al zo onder de Hezbollah. Vreselijk!

Repatriëring

Gisteren werden we opgebeld door het Ministerie van Buitenlandse Zaken uit Nederland. We konden mee met het vliegtuig. Ik antwoordde: Mijn man is predikant, we blijven hier om de mensen te bemoedigen. De ambtenaar wenste ons toe dat we velen tot zegen zouden mogen zijn. Opmerkelijk! Ik heb hem Gods zegen toegewenst.

Gebed gevraagd

- * Voor de rouwende families, echtgenoten, vaders, moeders en kinderen.
- * Voor de gegijzelden en hun families
- * Voor de vaak jonge soldaten, die moeten vechten
- * Voor onze jeugd, waarvan er ook in het leger zitten, en van andere Messiaanse gemeenten
- * Voor wijsheid voor de regering, ook nu er zoveel vragen zijn hoe dit zo heeft kunnen gebeuren
- * Voor het hele Joodse volk, dat ze tot de kennis van hun Messias mogen komen
- * Voor de Hamas die zo verblind is door haat
- * Ook voor Libanon

Het is een lange update geworden. Maar er gebeurt ook zoveel. Heel veel is niet eens genoemd. Laten we biddend om het Joodse volk heenstaan. Heere, doe wel bij Sion naar Uw welbehagen!

Met hartelijke groet,

Maarten en Marita – fam. Ds. Dekker